

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Zemánkovou v právní věci navrhovatele: Ing. Pavel P., nar. xxx, bytem xxx, xxx, zastoupen: Mgr. Hynek Peroutka, advokát, 110 00 Praha 1, Na Příkopě 15/583, za účasti: WPB Capital, spořitelní družstvo v likvidaci, nyní se sídlem 639 00 Brno, Kamenná 835/13, IČO 257 80 450, zastoupeno: JUDr. Jiří Hartman, advokát, 186 00 Praha 8, Sokolovská 49/5, o určení, že navrhovateli zaniklo členství v WPB Capital, spořitelní družstvo, IČO 257 80 450, dne 25.2.2012, **t a k t o :**

I.

Návrh na určení, že navrhovateli zaniklo členství ve WPB Capital, spořitelní družstvo, IČO 257 80 450, dne 25.2.2012, **se z a m í t á .**

II.

Navrhovatel **je p o v i n e n** zaplatit účastníkovi, k rukám jeho právního zástupce, na nákladech řízení částku 16 456,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se návrhem doručeným soudem dne 25.7.2012 domáhal neplatnosti rozhodnutí představenstva WPB Capital, spořitelního družstva (dále jen družstvo) o vyloučení navrhovatele z družstva s tím, že ač představenstvo družstva rozhodlo o jeho vyloučení již dne 14.11.2011, o tomto rozhodnutí se dověděl až z přípisu družstva ze dne 26.4.2012. Do té doby od družstva žádné jiné oznámení neobdržel, a to ani ze dne 15.11.2011, jak tvrdilo družstvo. Dopisem ze dne 8.6.2012 pak navrhovatel podal proti rozhodnutí o svém vyloučení odvolání a dopisem ze dne 20.6.2012 požádal, aby o jeho odvolání rozhodla členská schůze, která se měla konat dne 25.6.2012. Odvolání nebylo touto členskou schůzí projednáno a na její jednání nebyl ani vpuštěn.

Družstvo k podanému návrhu uvedlo, že představenstvo rozhodlo o vyloučení navrhovatele dne 14.11.2011 a navrhovatel požaduje zrušení tohoto rozhodnutí soudem, což nelze, neboť rozhodnutí o vyloučení bylo navrhovateli oznámeno nejméně dopisem představenstva ze dne 15.11.2011.

Nato navrhovatel změnil svůj návrh tak, že nadále požadoval, aby soud určil, že je členem družstva a uložil družstvu, aby zařadilo odvolání navrhovatele proti vyloučení z družstva na jednání nejbližší členské schůze. Soud usnesením 81 Cm 95/2012-50 ze dne 19.2.2013 změnu návrhu na určení, že navrhovatel je členem družstva připustil a v části týkající se povinnosti zařadit odvolání na jednání nejbližší členské schůze změnu návrhu nepřipustil.

Nato družstvo poukázalo na skutečnost, že navrhovatel neprokázal, že jeho odvolání ze dne 8.6.2012 bylo družstvu doručeno. Odvolání bylo k poštovní přepravě předáno až dne 15.6.2012 a doručeno tedy mohlo být nejdříve dne 16.6.2012. Členská (náhradní) schůze družstva se konala dne 25.6.2012 a na její program již odvolání navrhovatele (z časových důvodů) nemohlo být zařazeno. Další členská schůze se v roce 2012 již nekonala. Podáním ze

dne 26.6.2013 pak družstvo soudu sdělilo, že členská schůze družstva konaná dne 26.2.2013 projednala odvolání navrhovatele proti jeho vyloučení z družstva, odvolání zamítla a rozhodnutí představenstva o jeho vyloučení potvrdila.

Navrhovatel podáním ze dne 21.10.2013 sdělil, že mu byla družstvem překvapivě zaslána pozvánka na členskou schůzi svolanou na 26.2.2013 s tím, že tato členská schůze bude rozhodovat o jeho odvolání. V reakci na tuto pozvánku pak navrhovatel dopisem ze dne 21.2.2013, který byl družstvu doručen dne 25.2.2013, vzal své odvolání zpět. Přesto členská schůze rozhodla (jak shora uvedeno). Do tohoto rozhodnutí podal navrhovatel námitky a následně i žalobní návrh na určení neplatnosti tohoto rozhodnutí členské schůze, který je veden zdejším soudem pod sp. zn. 81 Cm 93/2013. Současně navrhl další změnu návrhu tak, že se určuje, že jeho členství v družstvu zaniklo dne 26.7.2012.

Družstvo k tomuto tvrzení konstatovalo, že členská schůze konaná dne 26.2.2013 rozhodovala o zamítnutí odvolání navrhovatele v zájmu právní jistoty.

Poté soud usnesením č. j. 81 Cm 95/2012-75 ze dne 10.1.2014 bez nařízení jednání výrokem I. připustil změnu návrhu ve znění, že řízení je vedeno o určení, že navrhovateli členství v družstvu zaniklo dne 26.7.2012. Výrokem II. návrh na určení, že navrhovateli zaniklo členství v družstvu dne 26.7.2012 zamítl a ve výroku III. určil, že členství Ing. Pavla P. v družstvu, zaniklo dne 25.2.2013. Výrokem IV. rozhodl o nákladech řízení.

K odvolání navrhovatele Vrchní soud v Praze usnesením č. j. 7 Cmo 143/2014-116 ze dne 29.12.2014 usnesení soudu prvního stupně ve výrocích II. až IV. zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení s tím, že na řízení měl být aplikován § 9 odst. 3 písm. g) o.s.ř., a tedy soud prvního stupně nebyl oprávněn věc projednat bez jednání a dokazování a že se nezabýval, ač měl, otázkou naléhavého právního zájmu navrhovatele.

Podáním ze dne 13.9.2016 navrhovatel sdělil, že po prověření své dokumentace konstatoval, že oznámení družstva ze dne 15.11.2011 o rozhodnutí představenstva o jeho vyloučení z družstva ze dne 14.11.2011 mu bylo předáno dne 25.11.2011 právním zástupcem družstva JUDr. Jiřím Holasem. V souvislosti s touto změnou svých tvrzení pak navrhl další změnu návrhu tak, aby bylo určeno, že jeho členství v družstvu zaniklo dne 25.2.2012 (tedy tři měsíce od předání rozhodnutí).

K prokázání tohoto svého nového tvrzení navrhovatel předložil kopii dopisu JUDr. Jiřího Holase, advokáta, ze dne 23.11.2011, jenž navrhovateli v právním zastoupení družstva předal oznámení družstva ze dne 15.11.2011 o jeho vyloučení z družstva rozhodnutím představenstva ze dne 14.11.2011 (nalézá se na druhé straně kopie dopisu) a poučil jej o možnosti odvolání. Toto písemné oznámení je opatřeno v dolní části textem: „Potvrzují podpisem převzetí oznámení o vyloučení z družstva WPB Capital, spořitelní družstvo v případě Ing. Pavla P. a paní Marie P. V Praze dne 25.11.2011“. Pod tímto textem je podpis Ing. Pavla P.

K této předložené listině ze dne 23.11.2011 družstvo uvedlo, že ji považuje za falzifikát, který vznikl dodatečně, přičemž navrhovatel ani nepředložil plnou moc, na základě které by JUDr. Jiří Holas byl zmocněn předmětný právní úkon učinit.

K návrhu na změnu žalobního petitu družstvo uvedlo, že je přesvědčeno o tom, že členství navrhovatele v družstvu zaniklo dne 25.2.2013, tak jak bylo soudem určeno již v původním

(zrušeném) rozhodnutí ve věci. Pokud bylo proti vyloučení z družstva podáno odvolání, účast navrhovatele v družstvu nezankla a nadále trvala a skončila až ke dni, kdy navrhovatel vzal své odvolání zpět. Ze skutečnosti, že předmětný žalobní návrh byl podán dne 25.7.2012, pak družstvo dovodilo, že tento návrh byl zpracován na základě dopisu družstva ze dne 26.4.2012 a z návrhu samého je zřejmé, že impulsem pro jeho podání bylo právě obdržení dopisu ze dne 26.4.2012. To vše učinil navrhovatel pouze z důvodu, že chce, aby jeho postavení bylo posuzováno pro něj výhodněji.

Na jednání konaném dne 21.9.2016 soud změnu návrhu na určení, že navrhovateli zaniklo členství v družstvu ke dni 25.2.2012 připustil.

Soud konstatoval, že mezi účastníky je nesporné, že navrhovatel byl členem družstva, představenstvo družstva dne 14.11.2011 rozhodlo o jeho vyloučení z družstva, dne 26.4.2012 navrhovatel obdržel dopis, v němž byl informován o svém vyloučení z družstva. Dopisem ze dne 8.6.2012 odeslal navrhovatel družstvu odvolání proti svému vyloučení. Družstvo zaslalo navrhovateli pozvánku na členskou schůzi svolanou na 26.2.2013 s tím, že tato členská schůze bude rozhodovat o jeho odvolání. Navrhovatel dopisem ze dne 21.2.2013, který byl družstvu doručen dne 25.2.2013, vzal své odvolání zpět. Členská schůze konaná dne 26.2.2013 projednala odvolání navrhovatele proti jeho vyloučení z družstva, odvolání zamítla a rozhodnutí představenstva o jeho vyloučení potvrdila.

Navrhovatel s odkazem na listinu ze dne 23.11.2011, kterou předložil v kopii, tvrdil, že jeho členství zaniklo 3 měsíce poté, co dne 25.11.2011 potvrdil převzetí této listiny, tedy dne 25.2.2012.

Družstvo tvrdilo, že listina ze dne 23.11.2011, potvrzená navrhovatelem, je falzum a členství navrhovatele v družstvu tedy zaniklo dne dne 25.2.2013, kdy se do dispozice družstva dostal dopis navrhovatele, jímž vzal své odvolání zpět.

Bylo tedy na soudu, aby zjistil, zda dne 25.11.2011 navrhovatel skutečně převzal oznámení o svém vyloučení z družstva či nikoliv.

Za tím účelem si soud vyžádal stanovisko představenstva družstva k možnosti zbavit JUDr. Jiřího Holase, advokáta, mlčenlivosti ve věci jeho dopisu ze dne 23.11.2011.

Podáním ze dne 3.11.2016 představenstvo družstva soudu sdělilo, že se obrátilo na předchozí členy představenstva Mgr. Ing. Patrika B. a Mgr. Ondřeje S. a požádalo je o vyjádření k této věci. Ti uvedli, že nikdy nezmocnili JUDr. Jiřího Holase k tomu, aby doručil oznámení Ing. Pavlu P. a neudělili mu pokyn, aby mu cokoliv doručil. Veškerá korespondence se členy družstva byla vždy zasílána poštou. JUDr. Jiří Holas, advokát, poskytoval družstvu právní služby v omezeném rozsahu až do počátku měsíce listopadu roku 2011 a po tomto datu již žádné právní služby družstvu neposkytoval. K žádosti soudu o zproštění mlčenlivosti pak představenstvo družstva sdělilo, že JUDr. Jiřího Holase, advokáta, mlčenlivosti nezprošťuje..

Soud konstatoval, že navrhovatel neprokázal, že by existoval originál listiny ze dne 23.11.2011, jenž by byla prokázala, že o svém vyloučení z družstva se navrhovatel dověděl již dne 25.11.2011, kdy měl od JUDr. Jiřího Holase obdržet jeho dopis ze dne 23.11.2011. JUDr. Jiřího Holase pak k této otázce nebylo možno vyslechnout, neboť představenstvo družstva jej nezbavilo mlčenlivosti. Navrhovatelem prokazovaná skutečnost, že JUDr. Jiří Holas byl družstvem pověřen jeho zastupováním, se pak k pravosti listiny nijak neváže. Pokud právní

zástupce navrhovatele k důkazu předložil kopii své e-mailové korespondence s JUDr. Jiřím Holasem, advokátem, který mu dne 16.11.2016 opět e-mailem sdělil, že družstvo ji nezastupuje, a „Pokud jde o v příloze zaslaný můj dopis ze dne 23.11.2011, tento jsem v zastoupení WPB Capital skutečně předal Ing. P. – dne 25.11.2011. Pokud snad Ing. P. tvrdí, že tento dopis v daném období neobdržel – nezakládá se to na pravdě. Bohužel více se k věci nemohu vyjádřit.“, pak soud k tomuto e-mailovému sdělení nepřihlédl, neboť jednak Dr. Holas skutečně nebyl družstvem zbaven mlčenlivosti a tedy se k zásadnímu důkazu ve věci navrhovatelem předloženému, neměl právo vyjadřovat, a jednak sama e-mailová korespondence je obecně důkazem poměrně nevěrohodným. Pro pravost listiny, jejíž originál nebyl předložen, by muselo svědčit více důkazů, aby mohla být její pravost soudem uznána.

Soud provedl vedle důkazů navržených účastníky i důkaz spisem zdejšího soudu o řízení 81 Cm 93/2013, v němž se navrhovatel domáhal neplatnosti usnesení členské schůze družstva konané dne 26.2.2013, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí představenstva o jeho vyloučení z družstva. V tomto řízení Ing. Pavel P. v žalobě podané dne 25.4.2013 tvrdil, a na svém tvrzení setrval, že se “V dubnu roku 2012 poprvé dozvěděl o tom, že dne 14.11.2011 mělo údajně představenstvo odpůrce rozhodnout o jeho vyloučení z odpůrce. Navrhovatel se o této skutečnosti dozvěděl nepřímo z kárné stížnosti podané odpůrcem vůči tehdejšímu právnímu zástupci navrhovatele.“. Neplatnost usnesení členské schůze konané dne 26.2.2013 spatřoval ve skutečnosti, že vzal své odvolání zpět a členská schůze tedy nemohla platně o jeho odvolání rozhodnout. Ve věci 81 Cm 93/2013 bylo pravomocně rozhodnuto tak, že návrh zamítnut, neboť neplatnosti rozhodnutí o vyloučení z družstva se mohl podle ustanovení § 231 odst. 5 obchodního zákoníku domáhat pouze člen družstva, kterým již navrhovatel přestal být členem družstva okamžikem, kdy své odvolání vzal zpět.

Za této situace soud dospěl ke skutkovému závěru, že navrhovatel se o svém vyloučení z družstva dověděl dne 26.4.2012, jak původně uváděl v žalobním návrhu v předmětné věci, v němž rovněž důrazně tvrdil, že nikdy žádný takový dopis (ze 14.11.2011) od družstva neobdržel. Dopisem ze dne 8.6.2012 pak podal do rozhodnutí o svém vyloučení z družstva odvolání, které dopisem ze dne 21.2.2013, doručeným družstvu dne 25.2.2013, vzal zpět. Tedy jeho členství v družstvu skončilo dne 25.2.2013, což potvrzuje i obsah spisu 81 Cm 93/2013 a rozhodnutí v této věci.

Protože věc je posuzována soudem po nabytí účinnosti nového občanského zákoníku a změně občanského soudního řádu, soud konstatuje, že se řídí podle ustanovení § 3028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku a § článku II odst. 2. o.s.ř. ve znění účinném od 1.1.2014, tedy postupuje podle zákona č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku a zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu ve znění účinném do 31.12.2013.

Podle § 80 písm. c) o.s.ř. žalobou (návrhem na zahájení řízení) lze uplatnit, aby bylo rozhodnuto zejména o určení, zda tu právní vztah nebo právo je, či není, je-li na tom naléhavý právní zájem.

Naléhavý právní zájem na požadovaném určení je dán zejména tam, kde by bez autoritativního výroku soudu bylo právo navrhovatele ohroženo, nebo kde by se stalo její právní postavení nejisté. Určovací žaloba má preventivní povahu a má za účel poskytnout ochranu právnímu postavení navrhovatele dříve, než dojde k porušení právního vztahu nebo práva, přičemž požadované určení musí být objektivně vzato způsobilé odstranit stav nejistoty navrhovatele nebo ohrožení jeho práva. V předmětné věci soud dospěl k závěru, že naléhavý právní zájem je u navrhovatele dán, neboť je zde třeba postavit na jisto, kdy jeho členství

v družstvu zaniklo, a to pro účely určení přesné výše vypořádacího podílu navrhovatele v družstvu.

Podle § 231 odst. 4 ObchZ člen může být vyloučen, jestliže opětovně a přes výstrahu porušuje členské povinnosti, nebo z jiných důležitých důvodů uvedených ve stanovách. O vyloučení, které musí být členu písemně oznámeno, rozhoduje, pokud stanovy neurčí jinak, představenstvo. Proti rozhodnutí o vyloučení má právo podat člen odvolání k členské schůzi. Není-li právo na odvolání uplatněno do tří měsíců ode dne, kdy se člen dověděl nebo mohl dovědět o rozhodnutí o vyloučení, zaniká.

Zpětvzetí odvolání proti rozhodnutí představenstva družstva o vyloučení člena z družstva není zákonem (a ani stanovami družstva) nijak upraveno. Soud se v řešení této otázky přiklonil k právnímu názoru Vrchního soudu v Praze vyjádřenému v rozhodnutí 14 Cmo 159/2014-156 (ve zdejší věci 81 Cm 97/2012) podle něhož účinek jednostranného hmotněprávního úkonu, jímž je zpětvzetí odvolání proti rozhodnutí představenstva, nastává dnem, kdy se dostane do sféry dispozice družstva. Za situace, kdy vylučovaný člen vezme své včas podané odvolání proti rozhodnutí představenstva o jeho vyloučení zpět ještě před rozhodnutím členské schůze, která měla projednat odvolání, zaniká členství dnem, kdy se dostalo zpětvzetí odvolání do dispoziční sféry družstva.

Za této situace soud dospěl k právnímu závěru, že nebyla-li prokázána pravost listiny ze dne 23.11.2011, respektive pravost potvrzení navrhovatele ze dne 25.11.2011 o tom, že převzal oznámení o vyloučení z družstva, zaniklo jeho členství v družstvu až dne dne 25.2.2013, kdy se do dispozice družstva dostal dopis navrhovatele, jímž vzal své odvolání proti rozhodnutí představenstva zpět.

Soud na základě zjištění, že členství navrhovatele v družstvu nezaniklo dne 25.2.2012, jak navrhoval navrhovatel, nýbrž až dne 25.2.2013, rozhodl tak, že návrh zamítl.

O nákladech soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že ve věci úspěšnému účastníkovi přiznal právo na náhradu nákladů právního zastoupení podle § 9 odst. 4 písm. c) a § 7 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu za čtyři úkony právní služby po 3 100,- Kč, čtyři režijní paušály podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky po 300,- Kč, tedy 13 600,- Kč, včetně 21 % DPH ve výši 2 856,- Kč, celkem 16 456,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze cestou soudu zdejšího.

Praha dne 23.11.2016

JUDr. Jarmila Zemánková, v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení: Janovská